

Zpravodaj

farností: Pardubice, Mikulovice, Rosice a Třebosice

vydává ŘKF – arciděkanství Pardubice | www.farnost-pardubice.cz | pro vnitřní potřebu | cena 10 Kč | 3/22

ÚVODNÍ SLOVO

Bratři a sestry, milé děti, milí mladí přátelé,

jsem velmi rád, že tady u nás v Čechách, stejně jako v Polsku, chováme velkou úctu k Panně Marii. Aktuálně prožíváme měsíc květen, který je zasvěcen Matce Boží. Myslím, že k Panně Marii máme všichni krásný vztah. Je nesmírně dobře, že v Pardubicích je Panně Marii zasvěcený náš klášterní kostel.

Májová pobožnost je oblíbená lidová mariánská pobožnost, která má své místo v římskokatolické církvi. V naší farnosti máme každý den příležitost se modlit v kostele společně litanie k Panně Marii. Májové pobožnosti se konají nejenom v kostele, ale můžeme je slavit doma v rodině, v přírodě, kde se nabízí mnoho míst spojených s mariánskou úctou (např. kaplička v Kokešově).

Našel jsem hezkou myšlenku, která se týká Panny Marie: „Maria není cestou. Je ale ukazatelem na cestě. Maria totiž není cestou, cestou je sám Kristus (Jan 14,6). Ona je ale znamením na cestě: „Udělejte všechno, co vám Ježíš řekne. (Jan 2,5). A Maria tou cestou sama šla.“ (Kardinál Joachim Meisner)

Hledáme-li v evangeliu člověka, který může být ukazatelem pro náš křesťanský život, setkáme se s Marií. Máme ji před sebou v různých situacích, ve kterých se i my, lidé 21. století, znovu nacházíme. Podívejme se například na Marii při zvěstování. Přichází k ní anděl, představuje se jí jako posel smlouvy, kterou s ní chce Bůh uzavřít. Maria svým „ano“ umožnila Bohu, aby se skrze ni mohl stát na zemi člověkem. Nestačí, že si ji Bůh vyvolil. Potřebuje i její souhlas. Teprve tímto „ano“ se uskutečňuje tajemství vtělení. Víra se zde mění na okamžitou připravenost.

Také my prožíváme okamžiky „zvěstování“, okamžiky jasného Božího volání, chvíle, které od nás vyžadují životní rozhodnutí! Rozhodnutí, které nás vybízí všeho zanechat, všeho se odvážit a věřit, že krok, který se od nás požaduje, je přes svou možnou tvrdost výrazem Boží lásky.

OBSAH

01 Úvodní slovo	12 Pozvánka na jáhenské svěcení
02 Zahradní slavnost – Rozloučení s otcem Antonínem	12 Oblastní charita Pardubice hledá dobrovolníky
03 Personální změny v naší farnosti	13 30 let pardubické Charity
03 Postní almužna – poděkování	13 Potravinová sbírka
04 Ministrantská Křížová cesta	14 Arcibiskup Jude Thaddeus Okolo byl jmenován novým apoštolským nunciem v ČR
05 Křížová cesta – Spojil	14 Oficiální modlitba k X. Světovému setkání rodin
06 Poutní Křížová cesta ke kapli sv. Anny	15 Májové pobožnosti
06 Putování pardubických rodin do Říma	16 Maria, málomluvná Matka
08 Výlety ministrantů	18 Hnutí pro život – úmysly
08 Setkání služebníků	18 Cti otce a matku – láska k životní zkušenosti
09 Pouť na Sázavu ke sv. Prokopovi	20 Kalendář akcí
11 Pozvánka na Křesťanský festival Pardubice	

A že slouží k uskutečnění toho, co s námi Bůh zamýšlí. Jistěže takové pozvání mnohdy neodpovídá plánu, který jsme si snad pro svůj život udělali. Avšak vůle Boží má pro nás nakonec ve všech důsledcích větší cenu než naše plány.

Měsíc květen je zakončen liturgickým svátkem Navštívení Panny Marie, což může májovým pobožnostem dodat slavnostní závěr. Ať je Panna Maria ukazatelem na cestách pro naše rodiny, naši farnost, naše město.

P. Piotr Antkiewicz

Zahradní slavnost – Rozloučení s otcem Antonínem

To, čeho jsme se všichni obávali, anebo si mysleli, že to nepřijde, je tady. V neděli 1. května oznámil otec Antonín, že ho otec biskup Jan posílá od 1. srpna působit do jiné farnosti. Mnozí z nás odcházeli domů smutní. Odchod se stal hlavním tématem rozhovorů na cestách do našich domovů a také při setkání služebníků navečer na faře.

Otec Antonín prožil s námi v Pardubicích 17 let a myslím, že je zač děkovat. Zažeňme smutek a začněme se radovat a děkovat Pánu Bohu za tato léta, která jsme společně mohli prožít. V neděli 12. června na Slavnost Nejsvětější Trojice bude pořádána na farní zahradě každoroční Zahradní slavnost, kde se oficiálně farníci rozloučí s otcem Antonínem. Zahradní slavnost začne po mši svaté sloužené v 9 hodin a bude až do odpoledních hodin, aby se všichni, kteří chtějí, mohli s otcem Antonínem rozloučit.

Rádi bychom předali otci Antonínovi v tento den i dar od farnosti. Na tento dar můžete přispět v kanceláři farnosti či ve dveřních sbírkách, které budou během května pořádány na konci nedělních bohoslužeb. **Uvítáme jakoukoli pomoc** při organizaci této zahradní slavnosti.

K pomoci se hlaste v kanceláři farnosti paní Bednářové či paní Pecnové.

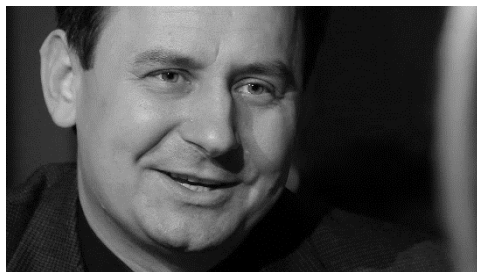
Na samotné slavnosti bude také vítán jakýkoli příspěvek dobrot do společného pohoštění a také kulturní příspěvek do odpoledního programu – scénky, zpěv, hudební vystoupení... což bude jistě také pěkný dárek pro otce Antonína :-).

Pavla P. a Pavla B.

Personální změny v naší farnosti

Ve středu 4. května P. Antonín dostal dekret, kterým jej biskup Jan Vokál pověřuje od 1. srpna vedením farnosti Hradec Králové 2 – Pražské předměstí.

Poslední bohoslužbu bude slavit v neděli 31. července v 9:00 hod.

V Pardubicích jej nahradí ve vedení farnosti

P. Jan Uhlíř, který přichází z Kutné Hory a bude **uveden do služby v neděli 7. srpna**.

Postní almužna – poděkování

Chvála Kristu!

Chrystos Voskres!

Milí farníci!

chtěl bych vám všem moc poděkovat za vaši podporu a pomoc lidem na Ukrajině a těm, kdo utekli před válkou a v tuto chvíli jsou tady.

Děkuji také o. biskupovi Josefovi a o. Antonínovi za modlitby a přimluvy za mír na Ukrajině a v celém světě.

Děkuji za sbírky, které byly vyhlášené. Peníze byly použity na pomoc uprchlíkům v Pardubicích.

- **Dnes** není možné mluvit klidně o tom, co se děje na Ukrajině.

Není to jen válka, je to terorismus ... akt genocidy proti Ukrajině!

- **Ale pouze** naše víra, naše pravda, naše síla, naše hloubka na buněčné úrovni – dává jasnou představu, že vítězství je za námi! Vždyť s námi je Bůh!

- **Fandí** nám celý svět! A hodně zemí v Evropě nám pomáhá. Z celého srdce chci poděkovat České republice a jejím neuvěřitelným lidem, kteří se soucitem, pochopením, ohromnou podporou pomáhají jak lidem v Ukrajině, tak Ukrajincům, kteří sem přijeli.

Děkuji a nízká poklona!

Modlím se za vás všechny!

P. Marian Kurylo

Ministrantská křížová cesta

Během postní doby se každý pátek konaly křížové cesty připravované různými farními skupinami. V pátek 18. 3. připravovali křížovou cestu ministranti pardubické farnosti pod vedením otce Piotra.

Sešli jsme se v hojném počtu. V sakristii jsme si rozdělili předem připravená zastavení. Křížová cesta nám připomíná poslední cestu a utrpení Pána Ježíše. Můžeme s Pánem Ježíšem prožít jeho odsouzení, křížovou cestu, úpadky a jeho ukřižování.

Pro nás ministranty je nejen důležité vědět, jak se máme chovat v kostele a u oltáře, ale také, jak se máme chovat vůči našim kamarádům, rodičům a učitelům, a taky proč do kostela chodíme.

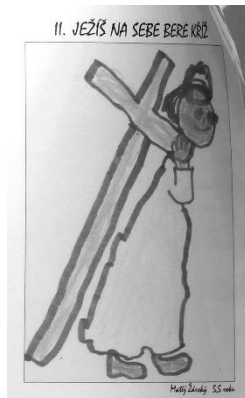
Celou křížovou cestu jsme si důstojně užili.

Marek Lukavský

Křížová cesta – Spožil

Velký pátek je dnem, kdy se neslaví bohoslužby, nedochází ani k proměňování Těla a Krve Páně, ale naopak si připomínáme odsouzení a ukřižování Pána Ježíše. Tento den se slaví takzvané velkopáteční obřady a průvodem křížové cesty si připomínáme Ježíšovo odsouzení, jeho ukřižování a následné uložení do hrobu. Tak tomu bylo i na Velký pátek ve Spojilu. Sešli jsme se dopoledne v ulici Na Strejčku a průvodem za klapání klapáček a zpěvu písně "Byl jsi tam, když byl ..." jsme vyrazili směrem ke kapličce. Zpočátku nás nebylo moc, ale nakonec se nás sešlo téměř 60.

V čele průvodu byl nesen kříž s postavičkou Ježíše. Na jednotlivých zastaveních spolu s modlitbou byly přítomné děti seznamovány s tím, co vše Ježíše na cestě potkalo, až mohl být u předposledního zastavení z kříže sejmut a symbolicky položen do klína matce Marii (jiná biblická postavička). Chtěl bych moc poděkovat všem poutníkům a zejména dětem za krásný a hluboký zážitek, který mně osobně umožnili zejména při posledním zastavení, kdy byl Ježíš za úplného, dovolím si říci až symbolicky "hrobového" ticha všech přítomných omotán pruhu plátna a uložen na oltář v naší kapličce.

Následovala společná fotka v centru obce a odměna pro každého malého i velkého poutníka – medem namazaný jidášek (lepkavý symbol Jidášovy zrady). Díky patří i sv. Petrovi, který nás celé dopoledne provázel teplým sluníčkem.

(TK)

Poděkování

Na Velký pátek 15. 4. dopoledne se rodiny pardubické farnosti zúčastnily křížové cesty ve Spojilu. Křížovou cestu připravila rodina Kučerova, která si zaslouží náš velký dík za organizaci i originální pojetí, které zaujalo i malé děti, jejichž účast byla hojná. Pro nás osobně to byla první zkušenost s křížovou cestou, která byla takto přizpůsobená i těm nejmenším, a bude-li v příštích letech možnost, rádi se zúčastníme i do budoucna.

rodina Bednářova

Poutní křížová cesta ke kapli sv. Anny

Na Velký pátek jsme se zúčastnili „poutní“ křížové cesty. Tentokrát jsme jeli k poutní kapli sv. Anny nedaleko obce Pohled u Havlíčkova Brodu. Velmi děkujeme Jiřímu a Zuzce Petrášovým za organizaci této křížové cesty. I když předpověď počasí nebyla slibná, přijelo zhruba 20 pardubických farníků.

Celou cestu jsme jeli s doprovodem deště, vlastní křížovou cestu jsme ale naštěstí prožili bez něj :-). Po křížové cestě se některé rodiny zúčastnily velkopátečních obřadů ve farním kostele sv. Petra a Pavla, apoštolů v obci Šlapanov, která je od kaple sv. Anny vzdálena přibližně 18 km. Administrátorem farnosti je P. Jakub Brabenec. Ten nás vřele přivítal a všechny pardubické farníky moc pozdravuje.

Pavla B.

Putování pardubických rodin do věčného města Říma

První středa po Velikonočním pondělí byla pro 8 pardubických rodin výjimečná. Po ranním vstávání ve 2 hodiny ráno jsme se vydali směr Praha na letiště Václava Havla, kde jsme nasedli do letadla směr Řím. Jako duchovní doprovod a průvodce Římem jsme si vybrali otce Radka Martinka, který má bohaté zkušenosti. Po přiletu do Říma jsme se vydali do papežské koleje sv. Jana Nepomuckého, kde nás sestry Boromejky vřele přivítaly a ubytovaly. Po krátkém odpočinku jsme se ihned lační poznání vydali směr Řím.

První den jsme si prohlédli Lateránskou baziliku sv. Jana, Lateránské baptisterium a baziliku sv. Praxedy. Po velmi dlouhém dni jsme byli všichni vděční za pohostinství v Nepomucenu.

Druhý den jsme začali návštěvou náměstí sv. Petra a navštívili jsme Vatikánské muzeum a Sixtinskou kapli. Umění nás doslova pohltilo. Pro mnohé z nás bylo malým zpestřením muzeum automobilů a povozů ve Vatikánu. Po cestě do Nepomucenu jsme si prohlédli ještě kostel Chiesa Nuova s ostatky Filipa Neriho v jeho kapli, dále pak již zavřený Panteon a Fontánu di Trevi. Pátek byl výjimečný nejen brzkým vstáváním, ale hlavně návštěvou baziliky sv. Petra a ranní mši v podzemí baziliky v Kapli svatých patronů Evropy. Byl to pro nás velmi silný duchovní zážitek prožít mši svatou na takovém místě. Po mši jsme si v klidu doprohlédli celou baziliku a její kopuli. Navštívili jsme také hrob Jana Pavla II. Poté jsme se již všichni těšili na vydatnou snídani a malé nákupy. Naše návštěva Říma pokračovala směrem k monumentálnímu Koloseu, které jsme si prohlédli díky rezervaci důkladně i uvnitř.

Dále prohlídka Forum Romanum, kde jsme mohli obdivovat mohutnost antických staveb a z Palatina si udělat skvělé momentky na antický Řím. V sobotu byl program opět velmi zajímavý, čekal na nás kostel Domine Quo Vadis, kde je replika otisku chodidel Pána Ježíše, který se zjevil Petrovi utíkajícímu z Říma. Podél staré cesty z Říma - Via Appia - jsou umístěny Kalixtovy katakomby. Opět díky včasné rezervaci jsme si katakomby prohlédli s českým výkladem a slavili jsme zde i mši svatou. Na tomto místě, kde bylo pohřbeno až 500 tisíc lidí a několik papežů to byl opět velmi silný duchovní zážitek. Po krátkém odpočinku v olivovém háji na povrchu katakomb jsme se oddali kulinárním zážitkům Itálie. Plni dojmů z umění italských kuchařů jsme si prohlédli Cirkus Maxima, kde probíhaly starořecké hry. Prohlédli jsme si staré vstupní dveře v bazilice sv. Sabiny, které jsou vyrobeny roku 420 až 450. Na nich můžeme vidět nejstarší ztvárnění ukřižování Pána Ježíše. Samotný kostel jsme si vzhledem k probíhající svatbě nemohli prohlédnout. Postupně jsme se všichni vrátili do Nepomucena, abychom se připravili na poslední večeři v Římě v blízké pizzerii. Za putování v Římě jsme všichni vděční, hlavně děkujeme našemu milému duchovnímu průvodci otci Radkovi. Jeho výklad byl vždy tak profesionální a pln faktů a zajímavostí, že mám pochybnosti, zda jsme si dokázali zapamatovat vše správně.

Těšíme se na další společná putování. Řím obohatil naše manželské společenství o další nezapomenutelné zážitky.

Za manželské společenství Agnieszka a Zdeněk Lukavští.

Výlety ministrantů

Svěcení olejů * 14.04.

Na Zelený čtvrtek jsme se s ministranty a otcem Piotrem účastnili mše svaté v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové, kde se každoročně při dopolední bohoslužbě světi oleje pro udílení svátosti biřmování. Vyjeli jsme ráno autem s otcem Piotrem, mši svatou celebroidl biskup Jan Vokál. Po mši jsme byli pozváni na pohostění na biskupství, kde byl řízek a další občerstvení. Piotr nás potom vzal na vynikající zmrzlinu a pak jsme vyrazili domů.

Svatovojtěšská pouť * 23.04.

V sobotu ráno jsme s otcem Piotrem a ostatními ministranty vyrazili na pouť do Libice nad Cidlinou na svátek svatého Vojtěcha. Mše svátá se účastnilo několik biskupů a kněží a po mši jsme se vydali ven na památeční místo, kde bylo uděleno požehnání. Po obřadu nás Piotr pozval na tradiční pouťové atrakce jako například autodrom a kladivo a dali jsme si ledovou tříšť. Akce byla skvělá a moc se těším na další podobné.

Kuba Kohoutek

Setkání služebníků

V neděli 1. 5. 2022 navečer se konalo po třech letech Setkání služebníků.

Po slavnostním připitku nám P. Antonín promítl fotografie z akcí, které se od roku 2020 až dosud konaly. I přes velká omezení jich bylo dost a bylo fajn si je připomenout. Bylo milé se zase takto setkat a popovídat si.

Děkujeme za pozvání našim duchovním otcům a budeme se těšit na další setkání.

Pavla B.

Pout' na Sázavu ke sv. Prokopovi

V malém městě Sázava se nachází bývalý benediktinský klášter, kam se vydalo 48 poutníků a statečných farníků z Pardubic a širokého okolí, v doprovodu svých duchovních: P. Antonína a P. Piotra.

Cesta byla příjemná, počasí nám přálo.

S dychtivostí dozvědět se co nejvíce jsme dorazili do prostor kláštera. Po mši svaté se nás ujali dva průvodci, kteří nás velmi poutavě seznámili s historií kláštera, hlavně s jeho zakladatelem a patronem – svatým Prokopem.

Svatý Prokop byl kněz a poustevník. Byl velmi pracovitý, vzdělaný a Boha milující muž. V roce 1032 zde založil klášter, který se stal centrem slovanské liturgie. Všechny zápisy o něm píší, že byl laskavý, žil z víry v Boží slovo, neúnavně hlásal evangelium, sloužil chudým a pomáhal potřebným. Ve jménu Pána Ježíše uzdravoval nemocné a vyháněl zlé demony.

Jako atributy má tento světec pod nohama ďábla a v ruce kříž. Říká se, že oral s ďáblem. Znamená to však, že vítězil nad zlobou, pekelnou mocí, která zasahuje do lidských osudů. Ve službě Bohu, v jeho síle, dokonale přemohl ďábla a jeho nástrahy. Udržel a obhájil si svou vizi víry v Boha.

"Orat s ďáblem" pro nás znamená přijímat vše, co nás potkává, všechnu bídu a starosti své i celého světa s pokorou a láskou tak, aby nás přibližovala k Bohu. "Vše pro Boha" byla myšlenka, kterou se sv. Prokop řídil.

Prohlídka v nás všech zanechala důvod k rozjímání a předsevzetí, že každý budeme bojovat se "svým čertem". Konečná modlitba byla prosbou o přímělu sv. Prokopa, za jeho pomoc v nemocích, nesnázích i smutku.

Z kláštera jsme se přesunuli do restaurace, kde nás čekal chutný kuřecí řízek s bramborami. Sdělovali jsme si své dojmy a zážitky. Pak následovala cesta do obce Grunta. Tady jsme navštívili kostel Nanebevzetí Panny Marie. Byli jsme překvapeni, že tak malá vesnice má tak velký kostel. V krásné jarní zeleni malebného hřbitova se tyčí stavba kostela v pseudorománském stylu. Zvuk zvonu ohlašoval náš příchod a svolával nás k mariánské pobožnosti, kterou vedl P. Piotr.

Ohromila nás vnitřní secesní výmalba kostela. Po májové pobožnosti nás pan kostelník seznámil s celou historií a zajímavostmi kostela. Největší a viditelný problém je nestabilní podloží kostela. Ten praská, ničí se malby a ohrožuje to celou stavbu. Bohu díky, opravy jsou už v plánu.

Po této návštěvě nás čekala cesta domů. Neobešla se bez "koláčové" zastávky. U zámku Kačina Olinka a Pavlínka nabídly všem kávu a vzorky z pekařského umění nejedné farnice.

Domů jsme dorazili k večeru, všichni spokojeni a plni zážitků z celého dne.

Děk patří Bohu, otci Antonínovi, který vše zařídil, otci Piotrovi, který sloužil, Pavlínce, která vše zorganizovala a pomohla každému účastníkovi.

Na shledanou na další pouti.

Marcela Klemová

Pozvánka na Křesťanský festival Pardubice

Jménem organizačního týmu bych vás rád všechny pozval na již tradiční Den dětí a rodin, který se bude konat v sobotu 4. 6. 2022 od 14:00 v Salesiánském klubu mládeže na Zborovském náměstí v Pardubicích. Tento rok jsme přistoupili ke změně názvu této akce, abychom přilákali nejenom rodiny s dětmi, ale také jejich babičky, dědy a vůbec všechny, kdo chtějí pobýt v přátelské atmosféře.

Akci začneme společnou mší svatou v kostele sv. Václava a dále budeme pokračovat programem pro děti a rodiny. Můžete se těšit na hudební a taneční doprovod různých zájmových skupin, který vyvrcholí koncertem Evy Henychové. Bude zde také místo pro prezentaci všech společenství v Pardubicích a prostor pro setkání všech lidí dobré vůle z Pardubic a okolí. Občerstvení bude zajištěno. Přijměte moje srdečné pozvání na tuto akci.

Za organizační tým Salesiánského klubu mládeže a farnosti Pardubice
zve Zdeněk L., Jiří W., Libor W. a otec Piotr.

**Salesiánský klub mládeže
&
Římskokatolická farnost
- arciděkanství Pardubice**

vás zvou na

KŘESŤANSKÝ FESTIVAL PARDUBICE

**SOBOTA
4. 6. 2022**

ZBOROVSKÉ
NÁMĚSTÍ 2018

**Program od 14:00 hod.
v areálu u Salesiánů**

- Občerstvení
- Skákací hrad
- Program pro děti i rodiče

**Host večera:
Eva Henychová**

zpěvačka, kytaristka, skladatelka a textařka v jedné osobě

- Vystoupení několika kapel

· Podrobnější informace na:
www.salesianipardubice.cz a www.farnost-pardubice.cz

Pozvánka na jáhenské svěcení

Dne 10. září 2022 v 10 hodin v chrámu sv. Bartoloměje přijme z rukou otce biskupa Josefa jáhenské svěcení pan **Vojtěch Gottwald**.

Po jáhenském svěcení budete srdečně zváni na farní zahradu, kde bude připraveno pohoštění. Všichni, kteří rádi pomohou s přípravou a organizací, hlaste se či pište, prosím, panu Gottwaldovi (tel.: 731 440 411, gottwaldv@seznam.cz) nebo paní Pavle Pecnové (tel.: 604 737 790, e-mail: ppecnova@seznam.cz).

V červnovém čísle Zpravodaje farnosti naleznete bližší informace o panu Gottwaldovi a jeho rodině :-).

Oblastní charita Pardubice naléhavě hledá dobrovolníky do asistenčního centra pro uprchlíky z Ukrajiny

Oblastní charita Pardubice pomáhá od samého počátku při provozu Koordinačního centra pomoci Ukrajině (KACPU) v Pardubicích, vyhlásila potravinovou sbírku pro potřeby centra i následnou pomoc, pomáhá materiálně v jednotlivých individuálních případech přímo v KACPU, v asistenčním centru zajišťuje dobrovolnickou službu, potravinovou a materiální pomoc. Dobrovolníci pardubické Charity při více než dvouměsíčním provozu zajišťovali v nejexponovanějším období 24hodinovou službu.

V tuto chvíli je provoz KACPU ve všední dny od 8 hodin ráno do 17. hodiny odpolední, o víkendech od 8 do 15 hodin. Koordinace služby je náročná a v některých časech se nedostává ochotných dobrovolníků. Budeme rádi za Vaše zapojení zvláště v dopoledních, ale i jiných hodinách.

Pomoci a registrovat se na určitý den a hodinu můžete buď telefonicky u Anežky Zbrojové na telefonu 731 863 475 či mailem na adrese dobrovolnicipardubice@gmail.com nebo přes reservační systém RESERVIO - <https://pomoc-uprchlikum-z-ukrajiny-ochpa.reservio.com/>. Děkujeme, budeme rádi za jakoukoliv pomoc, těšíme se na Vás.

Jan Lohynský

30 let pardubické Charity

Vážení přátelé, Oblastní charita Pardubice **1. června** oslaví již třicet let své existence. Chtěla bych touto cestou ze srdce poděkovat celému společenství pardubické farnosti za podporu během této dlouhé doby. Jsme velice vděční nejen za dobrovolnickou pomoc, materiální a finanční podporu, ale také za vaše modlitby a vyprošování Božího požehnání pro naši činnost.

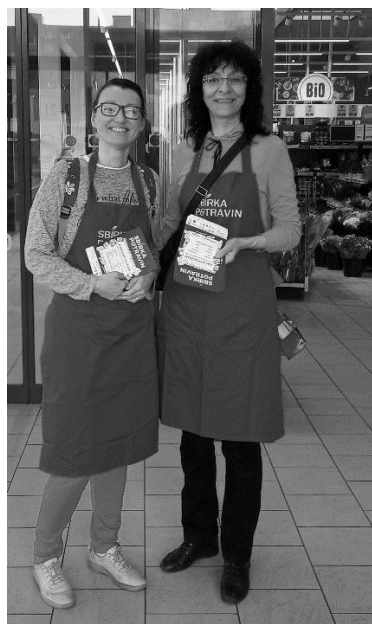
Marie Hubálková, ředitelka Oblastní charity Pardubice

Potravinová sbírka - 2.806 kilogramů pomoci

Děkujeme všem, kteří v sobotu 23. dubna přispěli do Potravinové sbírky organizované Českou federací potravinových bank a všem dobrovolníkům, kteří při sbírce pomáhali. Oblastní Charita přijímala darované potraviny ve třech pardubických obchodech a darované jídlo a drogerie doplnily sklad Potravinové pomoci provozovaný pardubickou Charitou.

Díky štědrým dárcům jsme mohli doplnit sklad o dalších 2.807 kg pomoci v podobě drogerie a trvanlivých potravin, které jsou vydávány potřebným na Pardubicku na základě doporučení a poukazu vystavených sociálními pracovníky státních i neziskových institucí.

Jan Lohynský

Arcibiskup Jude Thaddeus Okolo byl jmenován novým apoštolským nunciem v ČR

Dne 1. května 2022 v poledne oznámilo Tiskové středisko Svatého stolce, že na základě jmenování papeže Františka se novým apoštolským nunciem v České republice stává arcibiskup Jude Thaddeus Okolo.

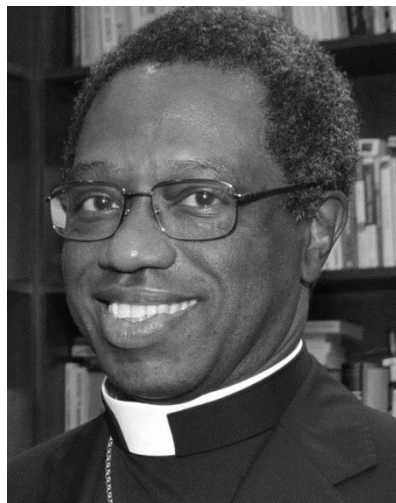
Životopis nového apoštolského nuncia v České republice:

Arcibiskup Okolo se narodil 18. prosince 1956 v Kanu v Nigérii. Na kněze byl vysvěcen 2. července 1983.

V roce 1990 vstoupil do diplomatických služeb Svatého stolce a působil na apoštolské nunciatuře na Srí Lance, Haiti, Antilách, ve Švýcarsku, České republice a Austrálii.

Dne 2. srpna 2008 byl jmenován apoštolským nunciem ve Středoafrické republice a Čadu, 6. října 2013 apoštolským nunciem v Dominikánské republice a apoštolským delegátem v Portoriku.

Dne 13. května 2017 byl arcibiskup Okolo jmenován apoštolským nunciem v Irsku, kde působil až do této chvíle.

Oficiální modlitba k X. Světovému setkání rodin, 22. – 26. června 2022

Otče svatý,
přicházíme před tebe, abychom tě chválili
a abychom ti děkovali za velký dar, jímž je rodina.

Prosíme tě za rodiny posvěcené svátostí manželství.
Dej, aby každý den nově objevovaly přijatou milost
a jako malé domácí církve dokázaly vydávat svědectví
o tvé přítomnosti a o lásce, kterou Kristus miluje církev.

Prosíme tě za rodiny zakoušející nesnáze a bolest
pro nemoc či trápení, která znáš ty sám.
Podpírej tyto rodiny a pomáhej jim vidět
cestu svatosti, na niž je voláš,

aby směly zakusit tvé nekonečné milosrdenství
a hledat nové způsoby, jak růst v lásce.

Prosíme tě za děti a mladé lidi:

ať se s tebou setkají a radostně odpovědí na povolání,
které jsi pro ně připravil.

Prosíme za rodiče a prarodiče:

ať nezapomínají,

že v péči o děti, které jsi jim po tělesné i duchovní stránce svěřil,
jsou znamením Božího otcovství i mateřství.

A prosíme také za zkušenost bratrství,
kterou rodiny mohou dát celému světu.

Pane, dej, ať každá rodina

může v církvi žít své vlastní povolání ke svatosti

jako výzvu stát se učedníky – misionáři

ve službě životu a pokoji,

ve společenství s kněžími

i lidmi všech ostatních životních stavů.

Žehnej světovému setkání rodin.

Amen.

MÁJOVÉ POBOŽNOSTI

DEN	KOSTEL	MŠE SV.	MÁJOVÁ	MŠE SV.
Pondělí	sv. Jan Křtitel	12:00	následně	x
Úterý	sv. Jan Křtitel	12:00	následně	x
Středa	sv. Jan Křtitel	12:00	následně	x
	sv. Václav SDB	x	16:30	17:00
Čtvrtek	sv. Jan Křtitel	12:00	následně	x
	sv. Václav SDB	x	16:30	17:00
Pátek	sv. Jan Křtitel	12:00	následně	x
	sv. Bartoloměj	x	17:30	18:00
	sv. Václav SDB	x	18:00	18:30
Sobota	sv. Jan Křtitel	x	17:30	18:00
Neděle	sv. Bartoloměj	x	18:30	19:00

Maria, málomluvná Matka

Komentář papeže Františka k modlitbě Zdrávas Maria

V evangeliích Maria vystupuje jako žena skoupá na slovo, nepronaší významné projevy a nestaví se do popředí, nýbrž svým pozorným pohledem pečuje o život a poslání svého Syna, a tudíž o všechno, co On miluje. Takto dokázala uchovat počátky prvotního křesťanského společenství a naučila se být matkou zástupů. Byla nablízku v nejrůznějších situacích, aby zasévala naději. Doprovázela kříže svých dětí, jimiž jsou zatěžováni v tichosti srdce. Kolik úcty, kolik svatyní a kaplí v nejdlehlších místech, kolik mariánských vyobrazení rozptýlených po našich domovech nám připomíná tuto pravdu.

Maria nám dala mateřskou vřelost, kterou nás zahluje vprostřed těžkostí; ono mateřské teplo, které nikomu a ničemu nedovolí, aby v rámci církve uhasil revoluci něhy zahájenou jejím Synem. Tam, kde je matka, je také laskavost. Maria nám svým mateřstvím ukazuje, že pokora a křehkost nejsou ctnostmi slabých, nýbrž silných. Učí nás, že není třeba týrat druhé, abychom si připadali důležité (srov. Evangelii gaudium, 288). Svatý věřící lid Boží ji odjakživa uznával za svatou Boží Matku a jako takovou ji také zdravil. (...)

Matky jsou nejsilnějším protilekem na naše individualistické sklony, naši uzavřenost a apatii. Společnost bez matek by byla nejenom chladná, nýbrž ztratila by srdce, přišla by o „příchuť rodiny“. Společnost bez matek by byla nelítostnou společností, která by ponechala prostor pouze kalkulaci a spekulaci. Matky totiž, a to i v nejhorších chvílích, dokážou dosvědčovat něhu, bezvýhradnou oddanost, sílu naděje.

Naučil jsem se mnohému od matek, které mají děti ve vězení, anebo upoutané na nemocniční lůžko či zotročené drogovou závislostí a které se, navzdory chladu či horku, dešti či suchu nevzdávají a nadále zápasí, aby jim dokázaly dát to nejlepší. Anebo od oněch matek, které v uprchlických táborech či dokonce vprostřed války, dokážou obejmout a podpořit své děti v utrpení. Matky, které doslova vydávají život, aby se žádné z jejich dětí neztratilo. Tam, kde je matka, je také jednota, příslušnost, příslušnost dětí (...).

Mnohokrát jsem autobusem projížděl před vězením Villa Devoto v Buenos Aires. Stával tam vždy zástup žen, který všichni viděli. Čekaly tam, aby navštívily své syny, a není těžké si představit, čemu asi byly vystaveny – ponižování, prohlídkám...jim však na tom nezáleželo, protože to dělaly pro dítě. Ať si mne třeba pošlapou, důležité je dítě. Také Marii záleželo na Synu, nikoli na poznámkách okolí. Proto stála na Kalvárii, avšak také tam ji Syn opouští, a to nejenom kvůli tomu, že odchází ze života. Říká jí: „Nyní budeš mít jiné děti“ a nám všem dává matku, která nás rodí na kříži. (...)

Maria nemůže být matkou zkažených lidí, protože ti jsou schopni svou matku zaprodat a spolu s ní také příslušnost k národu či rodině. Hledí si pouze vlastního zisku, ať již ekonomického, intelektuálního, politického či jiného. Činí egoistické – řekl bych, satanské – rozhodnutí: zamykají se klíčem zevnitř. Marii se pak nedaří vstoupit. Jediná modlitba za uzavřené, zkažené lidi je prosit za zemětřesení, které by jimi otřásl natolik, aby si uvědomili, že svět jimi

nezačíná, ani nekončí. Lidé, kteří se takto uzavírají, nepotřebují matku, otce, rodinu, vlast či národní příslušnost, protože pěstují výhradně sobectví, jehož otcem je ďábel.

Maria je matkou nás všech hříšníků, od největšího do nejmenšího světce. Je to maminka. Vzpomínám na svou maminku, která o nás pěti dětech říkala: „Mé děti jsou jako prsty na ruce, jeden se liší od druhého. Když se ale píchnu do jednoho prstu, vnímám tutéž bolest, kterou bych cítila, kdybych se píchla do jiného.“ Maria provází nás hříšníky na cestě, každého ve vlastním hříchu. Když vyslovujeme „Pros za nás hříšné“, znamená to: „Jsem hříšník, ale ty nás chraň“. Maria je naší ochránkyní.

Maria není ženou, která by v životních nejistotách propadala zoufalství, zejména když se zdá, že se nic neubírá správným směrem. Ani není ženou, která by násilně protestovala a brojila proti životnímu údělu, který nám často ukazuje svou nepřátelskou tvář. Je naopak ženou naslouchající – nezapomínejte, že vždy existuje hluboký vztah mezi nadějí a nasloucháním, a Maria je ženou, která naslouchá. Maria přijímá bytí tak, jak se nám odevzdává, s jeho šťastnými dny, i s tragédiemi, s nimiž bychom se nikdy nechtěli zkrřížit. Až do nejvyšší Mariiny noci, kdy byl její Syn přibit na dřevo kříže.

Až do onoho dne se Maria téměř vytratila z evangelního děje – svatí pisatelé tak dávají vytušit toto postupné zastiňování její přítomnosti, její oněmělost před tajemstvím Syna, který poslouchá Otce. Maria se však znovu objevuje v klíčovém momentu, když se většina přátel ze strachu rozprchla. Matky se nedopouštějí zrady – a nikdo z nás nemůže říci, jaké utrpení bylo v onu chvíli krutější, zda smrt nevinného muže na břevně kříže, anebo agonie matky, která doprovází jeho poslední okamžiky.

Evangelia jsou úsečná a navýsost ohleduplná. Matčinu přítomnost zaznamenávají prostým slovesem: „stála“ (srov. Jan 19,25). Stála tam. Nemluví se o její reakci, zda plakala či nikoli... Nic takového, ani tah štetcem, který by popsal její bolest a na který by se pak vrhla fantazie básníků a malířů, darujících tento výjev dějinám umění či literatury. Evangelia ovšem vyslovují ono pouhé „stála“. Byla tam, v nejhorší a nejtrpčí chvíli, a trpěla se synem. „Stála“. Maria tam „stála“, prostě tam byla. Znovu ji máme před sebou, tu mladou ženu z Nazareta, které už léty prošedly vlasy a která se dosud potýká s Bohem, jehož je třeba jenom obejmout, a s životem, který se ocitl na prahu nejhustší tmy. Maria „stála“ v nejhlubší temnotě, ale „stála tam“. Neodešla.

Maria věrně zůstává pokaždé, když je třeba udržovat zažehnutou svíci v mlžném prostoru. Ani ona nevěděla o zmrtvýchvstání, které v onu chvíli její Syn zpřístupňoval všem lidem. Stála tam z věrnosti Božímu plánu, jehož se prohlásila služebnicí hned v prvním dnu svého povolání, ale také kvůli svému mateřskému pudu, který trpí pokaždé, když dítě prochází utrpením. Utrpení matek – známe tolik silných žen, které vzdorují utrpení svých dětí! S Marií se opět setkáme prvního dne církve (Sk 1,14). Ona, matka naděje, byla vprostřed společenství slabých učedníků – jeden zapřel, mnozí utekli, všichni měli strach. Ona s nimi však byla v tom nejněrodnějším smyslu slova, jako by to bylo to nepřirozenější na světě – v prvotní církvi, zahalené světlem Vzkříšení, ale také zachvívající se prvními kroky, které měla urazit ve světě.

Hnutí pro život – úmysly

Květen 2022:

Abychom milovali a modlili se za nepřátele.

Červen 2022:

Svěřujeme rodiny Nejsvětějšímu Srdci Páně.

Chvála Kristu, bratři a sestry!

Bratři a sestry, děkuji vám za účast nebo podporu Národního pochodu pro život, který se konal v sobotu 30. dubna v Praze. **A po dvouleté přestávce vás zvou v neděli 22. května na naši pouť Modliteb za nejmenší na Svatý Kopeček u Olomouce.**

Program bude následující:

- 9:15 pěší pouť z ulice V Lipkách (bus č. 11, stanice Samotičky)
do baziliky Navštívení Panny Marie, trasa dlouhá necelý kilometr je vhodná i pro děti
- 10:00 mše svatá, celebruje Mons. Josef Nuzík
- 13.00 modlitba svatého růžence a adorace Nejsvětější svátosti

Ježíši tichý, srdce pokorného, přetvoř naše srdce podle Srdce svého!

Přeji a vyprošuji požehnaný čas!

Jiří Korda, kněz Kristův

Pozn. výňatek z dopisu

Cti otce a matku – láska k životní zkušenosti

Katecheze papeže Františka při generální audienci, náměstí sv. Petra Katechetický cyklus o stáří, 6. část * 20.04., 2022

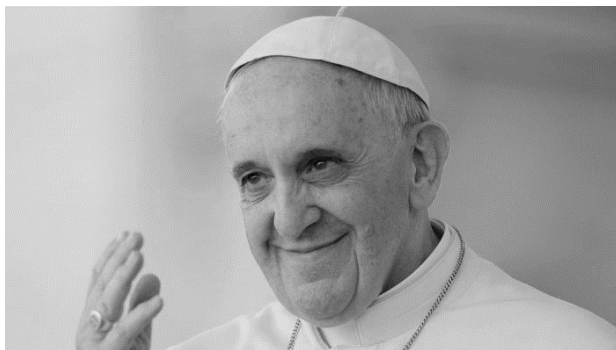
Dnešní generální audience se konala na Svatopetrském náměstí, zalitým jarním sluncem, a účastnilo se jí zhruba dvacet tisíc lidí. Papež František pokračoval v cyklu katechezí o stáří, jehož šestá část nesla titul „Cti otce a matku – láska k životní zkušenosti“.

Uvedlo ji čtení z knihy Sirachovcovy (Sir 3,3-6.12-13.16): „Kdo ctí otce, usmíruje své hříchy, kdo si váží matky, jako by sbíral poklady. Kdo ctí otce, dočká se radosti na vlastních dětech a bude vyslyšen, když se modlí. Kdo ctí otce, bude dlouho žít, kdo poslouchá otce, obcerstvuje svou matku a slouží svým rodičům jako Pánu. Synu, ujmí se svého otce, když zestárne, a netrap ho, dokud je živ. Slábně-li mu rozum, ber na něj ohled a nepohrdej jím, když ty jsi v plné síle. Kdo opustí otce, je jako rouhač, kdo se oboří na matku, je Pánem proklet“.

Navzdory veškerému hmotnému zajištění, které bohatší a zorganizované společnosti seniorům poskytují a na něž zajisté můžeme být pyšní, mám pocit, že zápas o splatnost oné zvláštní formy lásky, již je úcta, je dosud nedostatečný a nevyzrálý. Měli bychom se všemožně vynasnažit o jeho podporu a podnícení tím, že nabídneme co nejlepší společenskou a kulturní oporu lidem, kteří projevují vnímavost vůči této rozhodující podobě „civilizační lásky“.

V tomto ohledu bych si dovolil poradit rodičům, aby ustavičně vodili své děti – v jejich dětství i mládí – ke starým lidem, i když jsou třeba nemocní a pomatení. Děti se totiž musí dozvědět, že toto je naše tělo, které nám umožnilo naši existenci. Prosím, nevytěšňujeme seniory. A jestliže není jiná možnost než seniorský domov, prosím, navštěvujte je a přivádějte za nimi děti. Starší lidé jsou ctí naší společnosti, tito starci otevírali její brány, na což děti někdy zapomínají.

Dodám něco osobního: v Buenos Aires jsem rád a často chodil do domovů pro staré lidi, navštěvoval jsem jejich obyvatele. Jednou jsem se zeptal jedné paní, kolik má dětí. „Mám čtyři, všichni mají rodinu a vnoučata...“, začala mi vyprávět o své rodině. A na otázku, zda ji přijdou navštívit, ujišťovala, že neustále.

Když jsem vycházel z jejího pokoje, zdravotní sestra, která vše vyslechla, mi řekla: „Otče, lhala, aby kryla své děti, už šest měsíců sem nikdo nepřišel“. Toto je odpis starých lidí, představa, že jsou odpadový materiál. Prosím, je to těžký hřích. První velké přikázání a jediné, které hovoří o odplatě, totiž praví: „Cti svého otce i matku, abys byl dlouho živ na zemi“. Toto přikázání úcty ke starým lidem nás zahrnuje požehnáním, které nám odplácí dlouhým životem. Buďte tak laskavi, opatrujte staré lidi, i když mají pomatenou mysl, vždyť zpřítomňují dějiny, naši rodinu, jsme zde díky nim. Všichni můžeme říct: žiji díky tobě, babičko, dědečku. Prosím, nenechávejte je samotné.

Opatrovat staré lidi není otázkou kosmetiky nebo plastické chirurgie, nikoli. Je to spíše otázka úcty a výchovy mladých lidí, která by se měla změnit v úctu k životu a jeho údobím. Společná láska k lidství, včetně úcty k životní zkušenosti, není záležitostí starců. Měla by to spíše být ctižádost, díky níž se rozzáří mládí, které z této životní zkušenosti zdědilo ty nejlepší vlastnosti.

Kéž nám moudrost Ducha svatého umožní, abychom rozkryli horizont této skutečné kulturní revoluce s nezbytnou energií.

Přeložila Jana Gruberová

KALENDÁŘ AKCÍ

PRAVIDELNÉ AKCE

Neděle	Modlitba Večerních chval	kostel sv. Bartoloměje	po večerní mši sv.
Úterý	Adorace <i>(po večerní mši svaté)</i>	kostel sv. Jana Křtitele	18:30 - 19:15
Pátek	Ministrantská schůzka	fara	16:00 - 17:30

KVĚTEN - ČERVEN

Ne	15.05.	5. neděle velikonoční Vychází nové číslo Zpravodaje farnosti		
Po	16.05.	Začátek přijímání intencí na měsíc červen Svátek sv. Jana Nepomuckého	farní kancelář	9:00
Ne	22.05.	6. neděle velikonoční Dveřní sbírka na pronásledované křesťany		
Čt	26.05.	Slavnost Nanebevstoupení Páně	kostel sv. Bartoloměje	18:00
So	28.05.	Svátoost smíření - 1 SVP	kostel sv. Bartoloměje	17:00
Ne	29.05.	7. neděle velikonoční Slavnost 1. svatého přijímání	kostel sv. Bartoloměje	10:30
Út	31.05.	Svátek Navštívení Panny Marie Poslední májová pobožnost Mše svatá	klášterní kostel klášterní kostel	17:30 18:00
St	01.06.	Uzávěrka Zpravodaje farnosti - změna termínu		
Čt	02.06.	Zpovědní den Pastorační rada	kostel sv. Bartoloměje sál, knihovna	08:00 - 16:00 19:00
Pá	03.06.	Cesta světla Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje kostel sv. Bartoloměje	17:15 17:00 - 18:00
So	04.06.	Večeřadlo Panny Marie Křesťanský festival Pardubice Večer chval	kostel sv. Jana Křtitele kostel. sv. Václava (SDB) kostel sv. Bartoloměje	07:00 14:00 16:00
Ne	05.06.	Slavnost Seslání Ducha Svatého Sbírka na pastorační aktivity v diecézi		
St	08.06.	Setkání seniorů	farní sál	14:30 - 17:30
Čt	09.06.	Svátek Ježíše Krista, Nejvyššího a věčného kněze		
Pá	10.06.	Noc kostelů	kostel sv. Bartoloměje	18:00
Ne	12.06.	Slavnost Nejsvětější Trojice Zahradní slavnost Vychází nové číslo Zpravodaje farnosti	farní zahrada	10:00
St	15.06.	Začátek přijímání intencí na měsíc červenec	farní kancelář	9:00
Čt	16.06.	Slavnost Těla a Krve Páně		
Pá	17/18.06.	Celopardubické spolčo	SDB	
Ne	19.06.	12. neděle v mezidobí Slavnost Těla a Krve Páně - průvod	kostel sv. Bartoloměje	9:00